

Το Κολυμβητήριο: Μια πρόταση για ένα αστικό πάρκο

Αφετηρία και θέμα της εργασίας αποτελεί το ημιτελές δημοτικό κολυμβητήριο στον Τσακό Αγίας Παρασκευής, που για σχεδόν 3 δεκαετίες παραμένει σε πρώιμο στάδιο της κατασκευής του. Μετά από έρευνα σχετικά με την κατεύθυνση της πρότασης, με κύριους άξονες την καταγραφή των ελλείψεων στο δήμο και έρευνα σχετικά με τις επιθυμίες των κατοίκων της γειτονιάς στην οποία βρίσκεται η εγκατάσταση, αναδείχθηκε η ανάγκη για έναν ανοιχτό δημόσιο χώρο τοπικού χαρακτήρα. Επιλέχθηκε η οδός της επανάχρησης του υπάρχοντος κελύφους και η μετατροπή του σε έναν νέο οργανισμό, με κύριο στόχο την μορφολογική ένταξη της κατασκευής στο περιβάλλον της, την ανεμπόδιστη πρόσβαση σε αυτή και φυσικά την ενεργοποίηση του σημείου και επανοικειοποίησή του από τους ανθρώπους που διαμένουν στην ευρύτερη περιοχή. Οι δραστηριότητες που φιλοξενούνται στην νέα εκδοχή του κολυμβητηρίου λαμβάνουν χώρα τόσο σε υπαίθριους, ημι-υπαίθριους αλλά και πλήρως στεγασμένους χώρους. Το τμήμα του πάρκου παραμένει και διαμορφώνεται ως προς την τοπογραφία του, η άλλοτε πισίνα μετατρέπεται μερικώς σε πίστα για σκεητ, αθλητική δραστηριότητα που μπορεί να αναπτυχθεί σε διάφορα σημεία της παρέμβασης. Το εσωτερικό φιλοξενεί χώρους εργασίας για νέους υπό την αιγίδα του δήμου, σε μια προσπάθεια τόνωσης των προσπαθειών της νέας γενιάς να δημιουργήσει αξιοπρεπώς κι ανεξάρτητα ένα καλύτερο μέλλον. Οι ημι-υπαίθριοι χώροι φιλοξενούν τόσο λειτουργίες που σχετίζονται με την απασχόληση των νέων του προγράμματος αλλά στεγάζουν κι άλλες ομάδες και εκδηλώσεις του δήμου, με πολιτιστικό, εμπορικό, εκπαιδευτικό ή κοινωνικό προσανατολισμό. Η ποικιλία σε ποιότητες χώρου, δραστηριοτήτων και ομάδων χρηστών αποσκοπούν στο να αυξήσουν την κινητικότητα και προσέλευση στον χώρο, καθιστώντας σημείο πόλο έλξης της γειτονιάς κι όχι άλλο ένα κενό στον ιστό της πόλης.

Η πορεία της επανάχρησης είναι πάντα ιδιαίτερη και ευαίσθητη διεργασία, ειδικά σε περιπτώσεις που το αντικείμενο έχει επί δεκαετίες προσδώσει χαρακτήρα και ταυτότητα στην περιοχή του. Παρά ταύτα, η γοητεία του συγκεκριμένου εναπομείναντος κελύφους, η πληθώρα δημιουργικών και απαραίτητων χρήσεων που μπορεί να παραλάβει σε συνδυασμό με τον παράγοντα του κόστους ενός τέτοιου έργου καθώς, τον χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσής του και την μη καταλληλότητα του να παραλάβει την αρχική προβλεπόμενη χρήση του, καθιστούν σε αυτή την περίπτωση αυτή την οδό πιο ρεαλιστική αλλά φυσικά κι ενδιαφέρουσα πρόκληση.